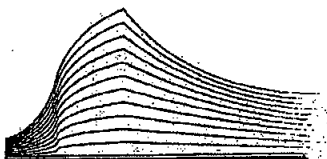

Kopie
art. 792 Ger. W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer 2014 / 1040
Datum van uitspraak 10 april 2014
Rolnummer 2009/AB/51685

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00000005840-0001-0005-01-01-1

D. Jozef, wonende te _____, appellant,
vertegenwoordigd door mr. MELOTTE Hilde, advocaat te 3000 LEUVEN, Vismarkt 8,

tegen

RIJKSDIENST VOOR PENSIOENEN, met zetel te 1060 BRUSSEL, Zuidertoren, geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr. QUADFLIEG P. loco mr. DE BOCK Ernest, advocaat te 1800
VILVOORDE, Xavier Buissetstraat 26 .

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken bij verstek van de RVP op 8 december 2008 door de arbeidsrechtbank te Leuven, 2^e kamer (A.R. 08/02),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 6 januari 2009,
- de neergelegde conclusie,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 13 maart 2014, waarna de debatten werden gesloten, het openbaar ministerie een mondeling advies uitbracht, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op heden.

*

I. DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.

De heer D: genoot een werknemerspensioen sinds 1 maart 2005. Op 25 september 2007 heeft hij een herzieningsaanvraag ingediend. Hij was van oordeel dat voor zijn jaren van tewerkstelling na 1997 (tewerkstelling die volgde op een periode van werkloosheid), rekening had dienen gehouden te worden met een gunstiger forfaitair loon, en niet met zijn effectieve loon.

Bij administratieve beslissing van 30 oktober 2007 werd de pensioenberekening van de heer D: gedeeltelijk herzien. Voor het jaar 2003 werd zijn werkelijk loon vervangen door een voordeliger forfaitair loon.

2.

Bij verzoekschrift van 27 december 2007 heeft de heer D beroep aangetekend tegen deze beslissing voor de arbeidsrechtbank te Leuven. Hij was van oordeel dat de herberekening van zijn pensioen ook had moeten slaan op de jaren tewerkstelling vanaf het jaar 1997.

Bij vonnis van 8 december 2008, ter kennis gebracht op 11 december 2008, heeft de arbeidsrechtbank te Leuven de vordering als ongegrond afgewezen.

3.

Bij verzoekschrift van 6 januari 2009 heeft de heer D hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van de arbeidsrechtbank.

II. DE ONTVANKELIJKHEID.

Het hoger beroep is regelmatig naar de vorm. Het is ingeleid binnen de maand na de kennisgeving van de bestreden beslissing en is aldus tijdig. Het beroep is ontvankelijk.

III. BEOORDELING.

1.

De heer D: herneemt in zijn verzoekschrift zijn stelling dat de nieuwe regeling, die door de Rijksdienst voor Werknemerspensioenen werd toegepast voor het jaar 2003, ook had dienen toegepast te worden voor de jaren vanaf 1997. De Rijksdienst voor Werknemerspensioenen vraagt de bevestiging van het bestreden vonnis. Hij stelt dat de wettelijke bepaling, waarop de heer D zich beroept, de vervanging van het werkelijk verdiende loon door een forfaitair bedrag, slechts kan toegepast worden op de werknemers

die ten vroegste vanaf 1 juli 2000 voltijdse of deeltijdse arbeid hebben aanvaard na een periode van werkloosheid.

2.

Overeenkomstig artikel 26, § 2, f van het Koninklijk Besluit van 21 december 1967 houdende het Algemeen Reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen kan voor de werknemers die ten vroegste vanaf 1 juli 2000 een voltijdse deeltijdse tewerkstelling hebben aanvaard na een periode van werkloosheid, het dagelijks forfaitair loon in de plaats worden gesteld van het werkelijk verdiende loon, indien dit laatste minder gunstig is.

Zoals de eerste rechter terecht vaststelt is deze bepaling, ingevoerd bij Koninklijk Besluit van 20 januari 2001, duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. De nieuwe wettelijke regeling heeft enkel betrekking op de werknemers die ten vroegste op 1 juli 2000 na een periode van werkloosheid, een nieuwe tewerkstelling hebben aanvaard. Dit was niet het geval voor de heer D: , die na een periode van werkloosheid, het werk hervatte in het jaar 1997.

De Rijksdienst voor Werknemerspensioenen hanteert overigens, zoals blijkt uit zijn conclusies, een soepele interpretatie van deze bepaling door deze ook toe te passen op werknemers die vóór 1 juli 2000 het werk hervat hebben, maar dan enkel voor de jaren na 1 juli 2001. Uit het administratief dossier en de beslissing blijkt dat de heer D: van deze soepele interpretatie heeft kunnen genieten voor het jaar 2003. (Voor de andere jaren was het werkelijke loon hoger dan het forfaitaire bedrag.) Deze interpretatie kan echter in geen enkel geval toelaten het voordeel van de wettelijke bepalingen uit te breiden tot de jaren vóór 1 juli 2000.

Het vonnis van de eerste rechter dient dan ook bevestigd te worden.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Gehoord in zijn eensluidend advies, de heer Jean Jacques André, advocaat-generaal,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond en bevestigt het bestreden vonnis.

Veroordeelt, in overeenstemming met artikel 1017 al. 2 van het Gerechtelijk Wetboek, de Rijksdienst voor Werknemerspensioenen tot de kosten van het hoger beroep, tot op heden begroot in hoofde van de heer D: op 160,36 €.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

Fernand KENIS,
Jean BOULOGNE,
Bernadette MUSSCHE,
bediende,
bijgestaan door :
Sven VAN DER HOEVEN,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-

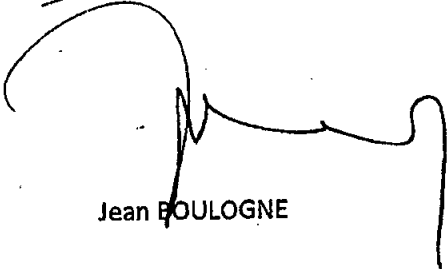
griffier.

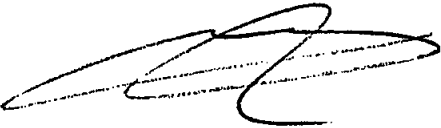
Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

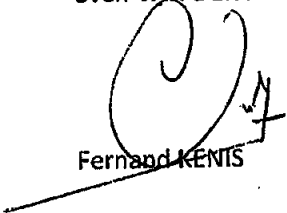
Jean BOULOGNE

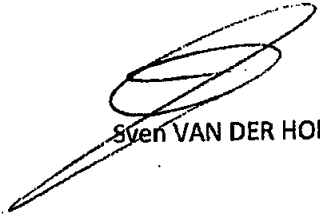
Bernadette MUSSCHE

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 10 april 2014 door:

Fernand KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

